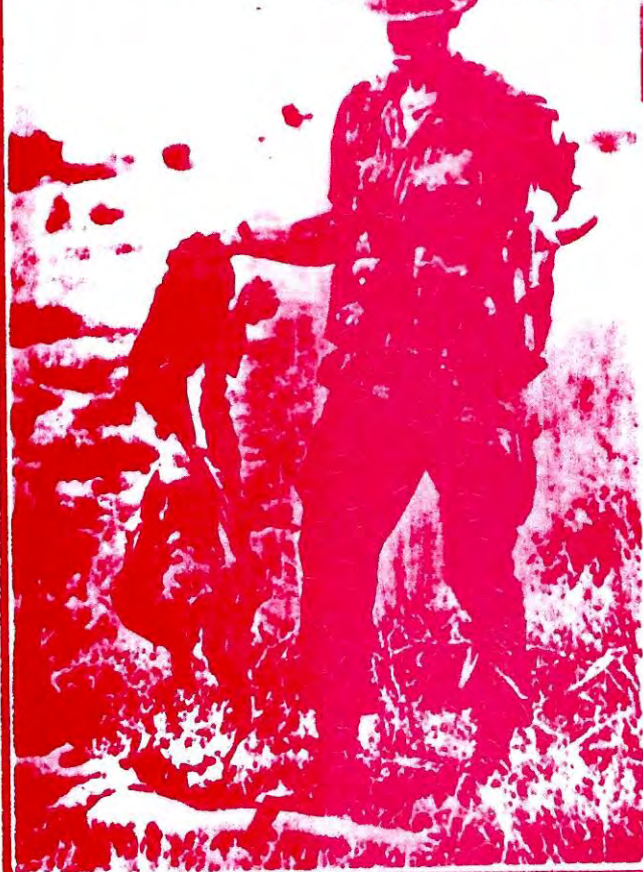

REPUBLIKKEN SÖRVIETNAM
PROVISORISKE REVOLUSJONÆRE REGJERING
INFORMASJONSBYRÅ - OSLO

PB. 8317 Hammersborg, Oslo 1
Postgiro 20 9136

USA's forbrytelser i Sør Viet-Nam

" DET ER AMERIKA
SELV SOM STÅR
TILTALT ".

(US-senator McGovern)

EKSTRANUMMER JANUAR 1971 - UTGITT AV PRRs INFORMASJONABYRÅ

USAs OG DERES MARIONETTERS BARBARISKE FORBRYTELSE I SØR VIETNAM

Med sin aggresjonskrig i Sør Vietnam påfører USA, sammen med sine leiesvenner, det sørvietnamesiske folket daglige lidelser og sorger.

Amerikanernes og marionettenes forbrytelser er ikke bare begrenset til massakrene i HUE, SONG MY, BA LANG AN, BINH DUONG, osv. De er en del av en bevisst amerikansk politikk i Sør Vietnam, som gjennomføres systematisk og uavbrutt fra og med rekrutteleirene i USA, før soldatene blir sendt til Sør Vietnam. Dette er den barbariske "Drep Alle - Brenn Alt - Ødelegg Alt" politikken, som sikter på å utrydde uskyldige sivile, og det vil for det meste si eldre, kvinner og barn.

Nixon har, helt siden han tiltrådte, opptrappet krigen, utvidet den til hele Indokina, og han fortsetter fremdeles den samme politikk med sin "vietnamiserings" strategi. (se Informasjonsbyråets bulletin nr.1, 1971) Han begår stadig flere forbrytelser mot det sørvietnamesiske folket.

I USA har økt sitt Vietnam krigsbudsjett for å betale Thieu-Ky-Khiems marionette-regime, slik at de kan intensivere opprenskningsaksjonene som har til hensikt å drepe og inngjerde uskyldige folk i konsentrasjonsleire.

USA bruker opp til \$30.000.000.000. per år til krigføring i Vietnam. (Amerikansk presse). USA har brukt opp \$82.000.000 per dag (Frigjørings Nyhetsbyrå 18.12.70)

Saigon-administrasjonens årlige budsjett er på 200 milliarder piaster, (derav 136 milliarder til militære utgifter) - 53,3% av disse er USAs støtte til Saigon (St. Louis Post Dispatch sept. 70 Saigon avisen TIN SANG 14.9.70).

Saigon-administrasjonen ba USAs vise president AGNEW, under hans besøk i Saigon i slutten av august 1970, om en årlig amerikansk hjelp på \$4.500.000.000 over en fem års periode. (US News & World Report, og TIN SANG - 14.9.70) For å oppfylle Saigons ønsker har USAs vise-president AGNEW overrakt Nguyen van Thieu et ekstra beløp på \$150.000.000. Allerede et par uker tidligere hadde Saigon-administrasjonen fått \$100.000.000 fra USA. I løpet av dette kort tidsrom har USA bevilget et ekstra beløp på i alt \$250.000.000 til Saigon for gjennomføringen av "vietnamiseringen". (fra en uttalelse av Saigon senator NGO CONG DUC - Tin Sang, 29.8.70)

Den 6.1.71 bevilget President Nixon på nytt \$65.000.000 til Saigon-juntaen.. (Hsinhua News Agency 7.1.71)

- Sivile tap- Over 2.000.000 sivile, de fleste eldre, kvinner og barn, er blitt drept av USA og marionetten deres siden aggresjonskrigen startet. (SVNs Komite for Avsløring av USAs forbrytelser i Sør Vietnam)

II USA har intensivert bombingene, artilleriilden og bruken av strategiske kjempebombefly (B52) for å ødelegge befolkede områder i Sør Vietnam.

- Fra 1965 til slutten av august 1970 har USA sluppet 5.172.000 tonn bomber og brukt mer enn 5.000.000 tonn ammunisjon over Sør Vietnam. (Rapport fra den amerikanske senator Gaylord Nelson - Reuter, Washington, og TIN SANG 28/8/70)

- Nixon-administrasjonen alene har hittil sluppet nesten 4.500.000 tonn bomber over Indokina, mest over Sør Vietnam. Dette tilsvarer i energi ca. 220 atombomber av den typen som ble brukt på Hiroshima. (Frigjørings Radio 18/12/70)

- Strategiske bombefly av typen B52 har bombardert mange befolkede områder i Sør Vietnam. Hundretusener tonn bomber har blitt brukt. Bare den 17/8/70 slapp B52-flyene 3.000 tonn bomber. (Rapport fra Sør Vietnams Komite for Avsløring av USAs Krigsforbrytelser i Sør Vietnam)

III USA har økt den kjemiske krigføringen med sikte på å ødelegge avlingene og husdyrholdet og drepe sivile.

- USA har fra 1965 til slutten av august 1970 sprøytet 118 million pund ⁽¹⁾ giftige kjemikalier over mark, skog og befolkede områder. Gjennomsnitt for enhver sørvietnameser, voksen som barn er seks pund ⁽²⁾ kjemikalier. (Sen. Gaylord Nelson - Reuter 25/8/70) (Saigonavis TIN SANG 28/8/70)

- I nesten to år, siden Nixon tiltrådte som President, har hans administrasjon spredt giftige kjemikalier og gasser over 1.300.000 ha. ris- og dyrkbar mark i Sør Vietnam. 470.000 personer ble forgiftet, 1.000 drept, for det meste eldre, kvinner og barn. (fra en uttalelse av Mme. Nguyen Thi Binh, sjefsforhandler for RSVs PRRs delegasjon ved Parisforhandlingene - 93. plenums møte, 3/12/70) Sykdommene som påføres av disse kjemikalier er blant annet: blødning, blindhet, slutt på morsmelkproduksjon, og vansker med menstruasjon, abort samt misfostre for kvinne tap av hukommelse osv.

(1) ca. 53.100.000 kg.

(2) ca. 2 1/2 kg.

(Rapport fra Sør Vietnams Komite for Avsløring av USAs Krigsforbrytelser i Sør Vietnam og GPA-Frigjørings nyhetsbyrå 13/10/70)

IV USA har uhemmet satt tusenvis av patrioter i de mange fengsler i Sør Vietnam. (CHI HOA, THU DUC, CON SON, PHU QUOC..)

- Ifølge den amerikanske ambassade i Saigon finnes det idag 50.000 fanger i de forskjellige fengsler i Sør Vietnam. (TIN SANG 10/9/70) Disse tallene er selvfølgelig ufullstendige for de regner bare med de som er blitt dømt, mens hundretusener av uskyldige folk er arrestert og har aldri vært stilt overfor noen som helst domstol. Bare i PHU QUOC, et fengsel av samme typen som CON SON, sitter 30.000 fanger. (Mme Nguyen Thi Binh, 93. plenums møte av Parisforhandlingene om Vietnam 3/12/70)

V USA har økt den barbariske undertrykkelsen av store samfunnslag i Sør Vietnams byer (SAIGON, HUE:....) som kjemper mot krigen og krever fred, tilbaketrekking av USAs tropper, dannelsen av en koalisjonsregjering og forbedring av levevilkårene.

- I overenstemmelse med sine herres ordre, undertrykker Nguyen Van Thieu energisk bybefolkningen i Sør Vietnam. Han har åpent erklært: "Jeg sverger å utrydde alle vietnamesere som ønsker øyeblikkelig fred." På et møte med provins-politisjefer, ga TRAN VAN HAI, Saigonpolitiets Generaldirektør, ordre om "å bruke alle midler, inkludert bajonetter og ild, for enhver pris å knuse alle demonstrasjoner". (New York Times og TIN SANG 9/9/70)

- For å fullføre undertrykkelsen av det sørvietnamesiske folket har antallet politistyrker økt raskt i Saigon:

1965 : 16 000 politimenn

1969 : 89 000 "

1970 : 120 000 "

planlagt 1973 : 170 000 "

(TIN SANG - 10/9/1970 - rapporten fra en amerikansk delegasjon på besøk i Saigon for å granske undertrykkelsesproblemet i Sør Vietnam i juli 1970. Charles Palmer, formann i den amerikanske student unionen USNSA, og mange kjente religiøse personligheter var med i delegasjonen.)

I byene, som de fortsatt okkuperer, anstrenger amerikanerne og marionettene seg for å undertrykke, arrestere og fengsle

bybefolkningen. Under sin såkalte "Kampanje for Folket", har de arrestert og fengslet, i løpet av de to siste måneder i 1970, 227.000 personer bare i Saigon-Cholon området. Studentene, skoleelevene, de intellektuelle, såvel som andre folk fra forskjellige sosiale lag, som ønsker fred, uavhengighet og nøytralitet, har vært undertrykt og arrestert av amerikanerne og deres marionetter og holdt under et barbarisk fengselsystem av "tigerbur"-typen. Flere Saigon aviser har vært kontinuerlig beslaglagt. Thieu, Ky og Khiems løpegutter har til og med plassert en bombe som eksploderte i redaksjonskontoret til en av avisene i Saigon. De som er uenige med Thieu, Ky og Khiem blir etterhvert isolert og ofre for utallige utpressinger. (fra en uttalelse av Mme Thi Binh ved den 98. plenums møte i Parisforhandlingene, 7/1/70)

De amerikanske forbrytelsene i Vietnam blir energisk avslørt og fordømt, ikke bare av det vietnamesiske folket, men de blir likeledes møtt med voldsomme protester fra den progressive verdensopinionen, inkludert den amerikanske.

Vi bringer i følgende dokumentet noen uttalelser fra den progressive verdensopinionen samt intervjuer med tidligere amerikanske soldater som selv har vært med på å begå barbariske forbrytelser i Sør Vietnam.

OPPLÆRING AV SOLDATER I USA....

OG VIRKELIGHETEN - AMERIKANSKE FORBRYTELSE I SVN

-Amerikanske soldater forteller selv.

I dette dokumentet vil leserne konfronteres med noen av de mangfoldige forbrytelse som USA-imperialistene begår til daglig i Sør Vietnam.

Den amerikanske advokat Mark Lane har over lengre tid intervjuet hundrevis av amerikanske Vietnamveteraner og desertører i Frankrike, Tyskland, Sverige, Danmark, Canada.... Resultatet av deres "erfaringer" fra Vietnam er samlet i Mark Lanes bok IKKE BARE SONG MY. (Gyldendal Norsk Forlag) Vi lar dem fortelle selv.....

DEN TEORETISKE OPPLÆRING:

Før de sendes til Vietnam, får amerikanske soldater, særlig i Marinekorpset, en grundig opplæring i krigføring og spesielt i torturmetoder. "Utdannelsen" foregår i rekruttskoler i USA: San Diego (California), Camp Pendleton, Memphis (Tennessee), Beaufort (S. Carolina), Parris Island (S. Carolina) m. fl. Instruktørene er for det meste sersjanter, veteraner fra Vietnam, men en del offiserer er der også - løytenanter og kapteiner. På alle basene blir det undervist i tortur av fanger:

"...Selvfølgelig blir vi trenet opp til tortur, men folk vil ikke vite om det eller tro det."

"...Vi lærte hvordan vi skulle torturere fanger. Det var så forskjellig. Instruktørene fortalte om og anbefalte mange metoder. -Vi lærte å gjøre bruk av radioutstyret, å feste elektroder på kjønnsorganene. Det var trykte plansjer, offisielle skisser fra marinekorpset, som ble hengt opp på tavlen. Vi lærte å trekke ut negler på fingrene med en tang fra radioutstyret, å stikke bambuspinner inn under fingerneglene og inn i ørene. Vi fikk også spesiell undervisning i hvordan man skulle forhøre kvinner. Det var noen temmelig sadistiske metoder. Vi skulle kle av dem, få dem til å sprike med bena og stikke spisse stokker eller bajonetter opp i kjeden på dem. Vi fikk vite at vi kunne voldta pikene så mye vi ville, og at vi ikke behøvde å være redde for å bli straffet. Vi lærte også hvordan vi kunne åpne fosforbomber uten å detonere dem og plassere fosforet på steder der det gjorde mest vondt: i øynene og i skjeden. De viste oss hvordan vi skulle åpne beholderen og bruke CS (et giftig gas som er pulver til det blir detonert) som gift.....tvinge dem til å spise det....."

Om rekruttleiren: "....det finnes ikke ord som kan beskrive den. Det var et to eller tredobbelt helvete. Det eneste en hørte hele dagen var ordet "drep". Vi måtte fly omkring og synge om å drepe gule jævlere og vietcong, og når vi skulle spise gikk vi inn i spisesalen, og måtte brøle "drep" tre ganger, så høyt vi kunne, før vi fikk lov å spise. Dette ordet, "drep, drep, drep" ble hamret inn i en. Hver eneste kveld, når en går til køys, er Drep! ens motto. En må lese en bønn med "drep, drep, drep" høyt før en legger seg. Det er en bønn om krig på veggen; vi måtte be om at det ble krig, slik at marinekorpset alltid hadde

noe å gjøre. De gikk virkelig inn for å utvikle en følelse av at vi var elitedreper. Og under hele utdannelsen understreket de at vietnameserne var som dyr. De er ikke mennesker, sa de til oss. Vi kunne gjøre hva vi ville med dem når vi kom dit. De sa til oss at vi kunne drepe en mann og kutte han opp. Han var ikke noe menneske. De gjorde alt for å forherlige utryddelsen og tortur av de lavtstående vietnameserne."

Hvordan reagerte rekruttene på denne utdannelsen?

"Positivt. De likte tanken. De gledet seg til å komme til Vietnam og gjøre bruk av alt det nye de hadde lært. Etter en stund får en virkelig lyst til å drepe noen, for de får det til å virke virkelig interessant og spennende...."

(Op. sit. - Intervjuer med Chuck Onan, Terry Whitmore, Mark Worrell, Raymond Sansiviero - s. 20 til 34)

PRAKSIS.....OPPRENSKNINGSAKSJONER OG MASSAKRER

"....En landsby nord for vår stilling, BAU TRI, omtrent 250 km. nordøst for Saigon....Vi fikk en rapport - Vietcong i området: gå frem, forhør landsbyfolkene og finn ut om det - Vi rykket frem, forhørte landsbyens leder, som var vietcong-synpatisør. Han sa vi skulle gå. Vi gikk...kom tilbake med en større styrke og tilintetgjorde landsbyen fullstendig - napalm, granatkasterangrep, tungt artilleri, infanteriangrep, panservogner - et angrep i stor skala for en liten landsby. Vi drepte alle - kvinner, barn, vannbøfler, høns, geiter, alt. Omkring 400 hadde bodd der før angrepet. En overlevde.

(Op. sit. Ken Stilwell, s. 41 - 47)

"...Jeg gikk bort til gropen og der lå et gammelt kvinnfolk, veldig gammel, 80 år eller noe sånt. Hun krabbet opp av gropen. Og da jeg snudde meg bort, i en brøkdel av et sekund, tømte Cope halve magasinet sitt i denne kvinnen. "For faen gutt, skjøt du den gamle dama?" Så tok Cape en håndgranat og hivde den ned i gropen og sprengte den gamle kona i tusen biter. Det ble ingen ting igjen av henne... Så ga vi oss til å svi av alle hyttene med fyrstikker og lightere. Det var folk i dem. Da de forsøkte å komme seg ut skjøt vi dem. Vi var der en lang stund og det

lukket av brent lik. Noen av gutta skjøt buskapen også. Drepte vannbøflene. Vår jobb var å avskjære området. Drepe alle vi kom over. Jeg gikk opp på en haug og fikk øye på noen kuer, ni - ti stykker, og jeg skjøt rett inn blant dem... Rat-tat-tat, de ble drept alle sammen - flådd i filler. Vi utslettet disse landsbyene fullstendig. Tretten av dem. De lå i et lite dalsøkk. Senere på kvelden hørte jeg kapteinen gi ordre om å drepe barna. Jeg stod tilfeldigvis ved siden av kapteinen da radiotelegrafisten sa : "Kaptein, vi har samlet sammen noen unger her. Hva skal vi gjøre med dem?" Kapteinen sa: "For helvete, mann, du vet hva du skal gjøre med dem. Drep de svina. Hvis du ikke kan få deg til å gjøre det, skal jeg komme og ta livet av den helvetesyngelen personlig." Marinesoldaten sa "Javel, sir." og la på røret. Et par minutter etter hørte jeg lyden av automatvåpen, og en masse ungehyl.. Jeg hørte småunger gråte. Jeg hørte barn som skrek så agene vrengte seg på dem.

(Op. sit. Terry Whitmore, s.60-76)

"...Landsbyen (BEN SUC, ved Saigon-elven) ble omringet på fem minutter slik at ingen kunne komme inn eller ut av den, og det var ingen menn blant innbyggerne i landsbyen - det var ikke, kunne umulig være noen fiendtlig landsby; det fantes ingen våpenføre menn, bare gamle, kvinner og barn... Etter Geneve-avtalen var disse mennesker ikke-stridende, de hadde ingen våpen, ingen uniformer. Landsbyen ble brent. Det som stod igjen ble sprengt, pløyd ned, og jorden ble bestrødd med salt. Jeg var i BEN SUC en ukes tid etter, og da fantes det ikke annet enn naken, brent jord. Det var det eneste som var igjen av BEN SUC, og det var amerikanere som hadde gjort det. Jeg så aldri Vietcong gjøre noe slikt.

(Op. sit. Joseph A. Doucette jr.,
s. 76 - 81)

"... Kapteinen gav granatkastertroppen vår ordre til å gå i stilling og tilintetgjøre landsbyen -"utslette den fra kartet". De sprengte den helt i filler. Vi gikk gjennom den senere og da kunne vi finne stumper av armer og ben, kropper, granathull, og selve landsbyen brant - sivhytter som stod i flammer - de som ikke brant opp av seg selv satt vi fyr på. Omkring 500 mennesker

bodde der tenker jeg. Vi fant ingen overlevende. Vi fant bare stumper av mennesker. Noen var så forbrent av napalm at det var umulig å se om det var menn eller kvinner. Alt ble brukt - napalm, fosforgranater, røyk, signalraketter, maskinpistoler, maskingevær.....

(Op. sit. R. Ray, s. 99-104)

"... En marinestyrke hadde vært på en operasjon oppe mot nord, ved QUANG TRI. De fant et underjordisk militærlassarett. Der fant de over femti vietnamesere som var alvorlig såret. De skjøt dem der de lå i sengene sine. Drepte hver eneste en.

(Op. sit., Mark Worrell, s. 114-116)

HUE, en amerikansk massakre

"Det ble nødvendig å ødelegge byen for å redde den."

(Major Chester L. Brown, US Air Force. - AP rapport, "New Republic" 24.2.68)

Det er vanlig praksis at amerikansk propaganda gir FNL skylden for ugjerninger, i den hensikt å dekke over sine egne forbrytelser - det folkemord som USA begår daglig i Sør Vietnam siden de startet aggresjonskrigen.

FNLs påståtte massakrer i byen HUE er et argument man ofte møter i diskusjoner. 90% av den vakre byen var totalt ødelagt, ifølge telgrambyrået Reuter. 113.000 av byens 145.000 innbyggere ble hjemløse. Mellom 2000 til 3000 skal ha blitt drept. Av FNL? Nei, av USAs artilleriild, bomber fra amerikanske fly og den 7. flåtens kanoner.

Vi lar de som, direkte eller indirekte, har vært innblandet i HUE-massakren fortelle om det de selv har sett eller gjort der. Konklusjonen gir seg selv: HUE var et SONG MY i større målestokk. Men er ikke hele Vietnam idag et SONG MY?

"... De fikk det til at alle i HUE var Vietcong, og marinekorpset fikk ordre om å rykke inn og tilintetgjøre alt... De gikk

gjennom hvert eneste hus og drepte alle de fikk tak i - og stjal alt de kunne få med seg, især smykker.

HUE var en stor by, temmelig moderne. De dro inn i den og drepte alle de kom over, og etterpå brukte de artilleri og skjøt i stykker noe som heter Citadellet. Det var en fantastisk by - jeg så bilder av den før den ble ødelagt... Og så tilkalte de B-52 bombeflyene, og de bombet hele byen, jevnet den med jorden, og nå finnes ikke lenger HUE."

(Intervju med Raymond Sansiviero i Mark Lanes bok "Ikke Bare SONG MY" - s. 83 Og 84)

Det følgende er utdrag av et brev skrevet 15. januar 1970 til Senator Cranston fra Bill Stephenson, som i 1968 var marinesoldat i et kompani under kommando av løytnant Kromer.

Kjære Senator Cranston,

Jeg var vitne til følgende hendelser under slaget om HUE i februar 1968....

De følgende fire hendelser gjenspeiler amerikanernes generelle atferdsmønster mens jeg var i Vietnam. Å utkjempe en krig er en ting, men å mishandle uskyldige kvinner og barn, eller å drepe dem, rane dem, ødelegge deres hus, drepe deres husdyr, pisse og drite i maten deres, å behandle dem som skitt eller slaver, det er rent barbari. Jeg hadde aldri drømt jeg skulle se amerikanere oppføre seg som våre tropper gjorde der borte.

HUE, FEBRUAR 1968: KOMPANI 2/5H, 1. MARINEDIVISJON FMFPAC

1 - På omtrent den 5. dagen som kompani H var i HUE (dvs. omkring 8.2.68) befant min marinepelotong (under kommando av Lt. Kromer) seg i et hus vi hadde erobret etter hard motstand fra den nord-vietnamesiske hær (NVA), et par kvartaler fra universitetet i HUE. Lt. Kromer var ikke tilstede akkurat da. Vi var utsatt for ild fra snikskyttere fra ukjent sted. Vi fant og drepte en snikskytter med granater, hvorpå en annen mann dukket opp fra en bunker foran huset med henda i været (han var også ubevæpnet, noe jeg kunne fastslå senere etter å ha undersøkt liket). Flere av våre soldater på den siden av huset så ham og begynte å skrike opphisset: "La Dai!" (kom hit), så de kunne ta ham til fange.

Nå kom avdelingssersjanten springende for å se hva som foregikk. Da han hørte de hadde en fange på vei opp mot huset sprang han bort til dem og skrek "Drep den morspuleren!" og løsnet noen skudd fra sin 45. mellom hodene på de som kikket ut av vinduet. Da tømte tre andre marinesoldater sine M16 magasin i fangen, som gikk i bakken med en 30-40 kuler i kroppen. En soldat spurte sersjanten hvorfor de ikke hadde tatt ham til fange og fikk til svar: "Hold kjeft! Kom ikke og fortell meg hva jeg har å gjøre! Hvem faen tror du du er? Han er fienden og han må drepes."

2 - Noen dager senere traff jeg på tre marinesoldater som ville vise meg sin "nordvietnamesiske snikskytter". Det viste seg å være en vietnamesisk kvinne tidlig i tyve-årene, naken fra livet og ned. Et fallskjermbluss stakk ut av skjeden hennes. Jeg undersøkte henne. Hun var død. De tre soldatene fortalte meg at hun var en fiendtlig snikskytter, at de hadde voldtatt henne, og at en av dem hadde så stukket blusset opp i kjeden på henne, og fyrte det av. (et slikt fallskjermbluss skyter vanligvis en ildkule ca. 100m. opp i luften)

3 - Flere dager senere hadde våre styrker tatt seg frem til en kanal som renner ut av Parfyme-elva. Vi hadde ordre om å bevokte en bru over kanalen. Den ettermiddagen hadde vi sett flere sivile som beveget seg på andre siden. En eller annen, og jeg er temmelig sikker på at det var samme sersjant som nevnt overfor, henvendte seg til kompaniets hovedkvarter via radio for å høre om vi kunne få skyte på hvem som helst på andre siden. Det skulle han få lov til, og beskjed gikk ut til resten av avdelingen at alt som rørte seg på andre siden av kanalen var "fritt vilt". Resultatet av den ordren var at en kvinne og hennes barn, samt en gammel mann ble skutt ned og drept av soldater fra vår avdeling. Jeg spurte sersjanten: "Hvorfor i helvete må du skyte dem? Hvorfor vil du ikke la dem være i fred?" Han sa jeg ikke skulle blande meg opp i det, at jeg skulle holde meg til førstehjelpen, og at han skulle ordne med krigingen. Litt senere fikk avdelingen ordre om ild opphør, for ikke å fortelle fienden hvor vi lå og for at ikke kompaniets hovedkvarter skulle bli bekymret i tilfelle det fant ut hva avdelingen faktisk skjøt på.

4 - Dagen etter skulle vi sikre et bruhode på andre siden av ovennevnte bru. (Lt. Kromer var med oss denne gangen) Synet av oss hadde fått ca. 50 sivile til å komme ut på gaten. De beveget seg ned gata mot oss (vi var mellom dem og brua). Vi hadde hele tiden blitt beskyttet av snikskyttere. Vi stanset sivilistene, som var mellom oss og fienden, og tok dem i bruk som skjold. En eller annen sa noe slik som at "De skyter ikke på sivile, så vi kan like gjerne bruke dem. Da er det sikrere for oss å bevege oss bortover gata." De ble tvunget til å snu. De smilte og nikket - de trodde opplagt at de skulle bli ført til et tryggere område. Etter ca. 100m. åpnet fienden ild. Menneskemassen begynte å rope og skrike da de: skjønte de: var blitt lurt, og stormet nedover gata mot oss igjen. Pelotongen fortsatte å rope "Nei, nei, den andre veien!", og så var det oppover gata igjen. Noen av de ble puffet og dyttet, og et par av våre skjøt til og med i luften men fikk ordre om å holde opp. Fienden åpnet ild igjen. Dette gjentok seg flere ganger. Siste gang de retirerte mot oss klarte omtrent halvparten av de å komme seg over brua, så da lot vi resten slippe unna også. Jeg ga førstehjelp til en såret kvinne og hennes to år gamle sønn, som hadde fått en kule gjennom øvre del av skallen. 8 eller 10 sivile ble drept som et resultat av at vi brukte dem som skjold. Hva fienden gjorde vet jeg ikke, men det var i hvert fall vår pelotong som satte det hele i gang.

Det hører med til historien at Stephenson ikke har fått noe svar fra Senator Cranston.

UTDRAG AV ET INTERVJU MED DOKTOR ALJE VENNEMA, HOLLENDER, SPESIALIST I INDREMEDISIN.

Doktor Vennema har arbeidet i Vietnam fra mars 1964 til august 1968 som leder av den kanadiske sykehustjeneste. Han nådde HUE på egen hånd dagen etter at amerikanerne var rykket inn. (14.2.68)

"... Jeg kjente byen meget godt, men da jeg denne gang kom inn i byen, kunne jeg ikke finne noe mer. Det var ikke noe mer.

"Før de (marineinfanteristene) dro inn i de forskjellige kvartalene, skjøt de alt sønder og sammen. Folk fortalte meg at de var blitt bestyrtet da det jo ikke fantes flere fiender (FNL

hadde trukket seg tilbake allerede et par dager tidligere). Som avslutning ble sykehuset skutt i grus. Sykehuset hadde 1300 senger. Hvor mange ofre har angrepet kostet? Det vil de sikkert aldri fortelle oss. Mange, mange ofre. Innbyggerne var hjemme. Ingen hadde ventet det som skjedde. SONG MY i stor stil. HUE er kjent som en besværlig by..... Allerede i 1966 sa Undervisningsministeren i Saigon til meg: "Det vil være bedre hvis HUE helt forsvant fra jordens overflate." Det gikk i oppfyllelse. I løpet av Tet-offensiven har amerikanerne skutt allting i grus; mange, mange innbyggere har fortalt meg at da FNL forlot byen var ingenting blitt ødelagt eller stjålet.....

Et par dager senere var jeg i presseklubben, og en amerikansk fotograf fra hæren kom bort til meg. Han ropte "Vil du se noe? Klokken 13 er det fest med helstekt kjøtt!" "Hva mener du?" spurte jeg. Han sa "Vi skal ha et napalmangrep." Så begynte bombardementet av det nordlige HUE. Jeg så det fra den andre siden og fotograferte. Ikke lenge etterpå gikk jeg over den sønder-skutte broen: i kvarterene ved floden fant jeg ikke et levende vesen; de som ikke hadde kunnet flykte var omkommet - brent ihjel. Gatene var fulle av lik..... I mellomtiden gikk sørvietnamesiske regjeringsstyrker inn i ruinene av butikker og beboelseshus og lastet alt det de kunne finne opp på lastebiler. TV apparater, radioer, alt mulig...."

(fra det hollandske ukeblad

"HP Magazine" - 3.-9. desember, 1969)

I nr. 6 av "The New Republic" (1968), benekter TRAN VAN DINH, tidligere diplomat ved Saigons ambassade i Washington at FNL hadde gjort seg skyldig i massegravene i HUE. Dinhs hjemby er Hue. Hans yngre bror og nevø døde under HUE-angrepet. Til tross for dette legger han all skylden på de amerikanske bombangrepene. Han sier: "Ofrene for angrepene ble begravd sammen i tilfeldige massegraver ettersom ingen kunne komme ut av området for å kjøpe kister til en anstendig begravelse. Han påpeker også at massakrene i SONG MY kom straks etter HUE.

Wlfred Burchett, kjent australsk journalist, "Guardian" Staff korrespondent, skriver i en artikkel:

"..... FNLS erobring av HUE var samordnet med den store

reisningen i landet den 31. januar 1968. Hoveddelen av landet var i frigjøringsstyrkenes hender innen noen timer, uten at praktisk talt et skudd ble avfyrt. Saigons makt oppløste seg i løpet av en natt. Saigon-armeen greidde ikke å organisere sin egen tilbaketrekking. Befolkningen i HUE vinket med både hender og våpen til FNL. Ingen makt i Sør Vietnam utenom de amerikanske inntrengene var i stand til fysisk å tilintetgjøre den nye folkemakten..

Marionettehæren nektet helt enkelt å slåss. Alle deres stillinger i HUE ble inntatt eller så kapitulerte de i løpet av minutter.

USAs marinekorps ble innkalt for å gjøre en jobb sørvietnamiserne ikke ville gjøre, nemlig innta HUE selv om det skulle bli HUEs endelige undergang. Det tok dem 26 dager å erobre byen som FNL, sammen med HUEs befolkningen, frigjorte i løpet av få timer. Største delen av HUE var under kampene og bombinga blitt til ruiner. Le Monde meldte at "ingen større by i Det Fjerne Østen har blitt så herjet siden kampen om Seoul i Korea-krigen."

Burchett konkluderer: "Dersom det amerikanske folket bare kunne forstå hvorfor soldatene deres taper i Vietnam, kunne de også skjønne at alle historier om 'Vietcongs grusomheter' bare er løgn. Dette er en folkekrig. Et samlet folk kjemper mot amerikanske inntrengere. For FNL og frigjøringshæren er det å begå terrorhandlinger mot folket det samme som å drive terror mot seg sjøl."

I en offisiell uttalelse til den engelsk avisa "Guardian", sa DUONG DINH THAO, en av lederne for PRR-delegasjonen i Parisforhandlingene om Vietnam følgende:

"... Vi må huske at i februar og mars 1968 ble 80% av HUEs sentrum og omegn ødelagt av USAs fly og artillerier. Den 30. januar og den 11. februar bombet USA-fly flere ganger PHU CAM katolske seminarium som ble alvorlig skadet. Den 1. februar ble HUEs sentralsykehus på den høyre siden av Parfyme elven utsatt for hardt bombardement. Pasientene inklusive et meget stort antall marionettesoldater, sivile og tjenestemenn døde. Den 11. februar valgte USA-artilleriet som mål skolene DONG KHANH og QUOC HOC, og drepte mange elever og lærere. Den 12. februar ødela

amerikanske bomber fullstendig BAO QUOC pagoden. Hundretalls av sivile flyktinger og buddhistprester ble drept. Det var våre tropper som fikk dra likene fram fra ruinhaugene under luft- og artilleri-bombeangrep, som pågikk døgnet rundt, og begrave dem i massegraver.

"Hva han enn sier eller gjør, er det ikke lett for Nixon, med ferske bevis på de amerikanske troppenes kriminelle dåder i Sør Vietnam som kommer til offentlighetens kjennskap hver dag, å overbevise verdensopinionen om sin "dype og oppriktige medfølelse" for det sørvietnamesiske folket, og enda mindre om sin bekymring for dets rett til selvbestemmelse. Kan Nixon overbevise det amerikanske folk om at han er mer interessert i det vietnamesiske folkets skjebne enn de vietnamesiske patrioter selv er? "

JURISTENES INTERNASJONALE KONFERANSE FOR VIETNAM

(GRENOBLE, FRANKRIKE, 6-8/7/68)

(utdrag)

Konferansen konkluderte at krigen som føres av USA i Vietnam er en illegal krig, i strid med internasjonale lovprinsipper, og med de Forente Nasjoners Charter.

USA i Vietnam er skyldig i:

- A. Aggresjonsforbrytelser mot det vietnamesiske folkets nasjonale grunnleggende rettigheter - og forbrytelser mot fred.

USA har ledet, forberedt, satt i gang og fører fortsatt en nykolonialistisk aggresjonskrig mot det vietnamesiske folket. Dette er forbrytelser. Denne aggresjonen, den verste forbrytelsen, og den som skaper alle de andre, krenker det vietnamesiske folkets nasjonale enhet, rett til selvbestemmelse og uavhengighet, som ble anerkjent av Geneve-avtalen (20.7. 1954).

En slik aggresjonskrig er også en forbrytelse mot freden. BRIAND-KELLOG Pakten (27.8.1928) forbød slike kriger. De Forente Nasjoners Charter, Art.2 §4 forbyr bruken av vold i internasjonale forhold; noe som også ble fordømt av internasjonale militære domstoler i Nurnberg og Tokyo).

B. KRIGSFORBRYTELSE

HAAG-Konvensjonen (18.10.1907) og Geneve-Konvensjonen som beskytter sivilbefolkningen i krigstid, ble fullstendig krenket av USA, som overveiende bomber rent sivile mål: bebodde sentra og arealer, sykehus, skoler, kirker, pagoder, torg, gårder, dammer osv. Ved siden av bombenes massive ødeleggelser blant de sivile, er også andre forskjellige metoder og våpen tatt i bruk: overveiende utryddelse av landsbyer, avlinger; ildpåsetting; anti-personell bomber (napalm, fosfor- og splintbomber osv.); massakrer, tortur.....

Ved å bruke gasser og kjemiske midler til krigføring krenker USA likedan internasjonale lov: Den Internasjonale Konferanse om Menneskerettigheter i Teheran 22.4. - 13.5.1968 under FNs ledelse, erklærte at "bruken av kjemiske og biologiske våpen inkludert napalmbomber krenker menneskerettigheter". Ved menneskelig mishandling og tortur av tilfangetatte personer eller simpelthen drap og derigjennom nektelse av krigsfangerstatus, begår USA, særlig i Sør Vietnam, krigsforbrytelser, fullstendig i strid med Geneve-Konvensjon av 18. august 1949 angående behandlingen av krigsfanger.

C. FOLKEMORD OG FORBRYTELSE MOT MENNESKEHETEN

Ved å bruke alle mulige midler og metoder, som massive og systematiske bombing (inkludert napalm-, fosfor-, og splintbomber) av sivile mål og befolkningen, ved å ødelegge dammer, avlinger, ved å inngjerde befolkningen i konsentrasjonsleire, å torturere og drepe krigsfanger osv.... har USA til hensikt å knuse den nasjonale vietnamesiske folkegruppens åndelige, kulturelle, økonomiske og politiske liv samt familiestrukturen. Det de gjør er å knuse det vietnamesiske folkets åndelige motstand ved å utrydde det med vilje, for å tvinge vietnameserne til å akseptere utenlandsk herredømme.

I følge den Internasjonale Konvensjon av 9. desember 1948 er disse handlinger betegnet som folkemord.

REPUBLIKKEN SØR VIETNAMS
PROVISORISKE REVOLUSJONÆRE REGJERING

INFORMASJONSBYRÅ - OSLO
P.B. 8317 Hammersborg, Oslo 1.

SPELIALNUMMER

JANUAR 1971

INNHold

1)	USA og deres marionetters forbrytelser i Sør Vietnam	1 - 4
2)	Opplæring av soldater i USA.....
og virkeligheten - amerikanske forbrytelser i Sør Vietnam
- amerikanske soldater forteller selv	4 - 8
3)	HUE, en amerikansk massakre	8 - 14
4)	Juristenes Internasjonale Konferanse for Vietnam (Grenoble - 6-8/7/1968)	14 - 15